

MIJMERINGEN VAN EEN TUINMAN: SLAKKENZOMER *

door

Cees Bas

Telkens als het de afgelopen zomer een poosje droog en zonnig was geweest, volgde weer een periode met veel regen. Echt slakkenweer dus. Ik kan me dan ook niet herinneren dat ooit tevoren onze halfwilde tuin zo'n enorm slakkenleger herbergde als deze zomer. De gevolgen bleven dan ook niet uit. Eerst gingen hun lievelingsplanten als *Tradescantia*, kanariekers en *Ligularia clivorum* eraan en daarna vele andere planten die normaal met rust gelaten worden, zoals b.v. een aanplant jonge stokrozen. Ook bolgewassen in potten, zoals *Hippeastrum*, *Ismene* en *Canna* moesten al snel anders worden neergezet en sommige aanwinsten waren de dag volgend op de aanplant al met de grond gelijk gemaakt.

Nu houden mijn vrouw en ik niet erg van slakkenkorrels en dus zetten we geregeld s' avonds plantenschoteltjes met bier tussen de planten en op het gras. De resultaten waren indrukwekkend! Zo'n 20 tot 30 dode naaktslakken per bakje s' morgens waren geen uitzondering. Wat is het toch dat slakken er toe brengt op deze wijze massaal zelfmoord te plegen? Nu is de voor mij even onverklaarbare drang je vol te gieten met bier ook bij mensen niet onbekend. Maar om je nou tussen de lijken van je soortgenoten te wringen om toch ook maar je aandeel te krijgen is wel heel extreem.

Toen deed ik per ongeluk een proefje. Weer werden op een avond bakjes met bier uitgezet en bij één daarvan zagen we in de schemer al na een half uur enkele slakken zich ijverig op weg begeben naar hun ondergang. De volgende morgen waren het betreffende bakje en enkele andere schoon en leeg, terwijl andere bakjes met dode slakken gedempt waren. Uiteraard zocht ik naar een verklaring. Ik dacht daarbij vooral aan de egel die we soms 's nachts over het gras zien scharrelen. Misschien was een bakje met slakken op alcohol wel zoiets als een egeltjesvariant op onze boerejongens. Maar mijn vrouw begon te lachen toen ze deze theorie hoorde en wees op de lege flesjes: één daarvan was alcoholvrij bier geweest. Nu is mijn ongewilde proef niet erg betrouwbaar, maar toch lijkt het er op dat de slakken door een geurstof in het bier onweerstaanbaar worden aangetrokken en dan aan de alcohol ten gronde gaan. Overigens schijnen huisjesslakken, bij ons vooral segrijnslakken, slimmer te zijn of niet zo graag bier te lusten, want die vonden we zelden in de bakjes.

Met het voortschrijden van de zomer en de nattigheid werd de schaaftjesmethode ons zelfs met het goedkoopste bier toch wat te kostbaar en ben ik op vochtige avonden de slakken weg gaan rapen om ze daarna (levend!) in een totaal verwilderd naburig plantsoen te storten. Je krijgt daar echter verschrikkelijk slijmerige handen van, die zelfs met heet water, veel zeep en een borstel nauwelijks schoon te krijgen zijn. Als merels naaktslakken eten (en dat doen ze naar mijn gevoel veel te weinig), sleuren ze ze eerst een poos heen en weer door het gras om ze te ontslijmen. Dat bleek ook voor slakkenslijmhanden goed te werken. Wat je al niet van een merel kunt leren !

* overgenomen uit: mededelingen uit de Leidse hortus - januari 1994.